

MERRELL M™

LET'S GET OUTSIDE™

AYUBOWAN - VÍTEJTE NA CEJLONU

MERRELL NA

GESTÁGH S JIŘÍM
KOLBABOU

AYUBOWAN - VÍTEJTE NA CEJLONU

„Sloni žijí do sta let,“ pojmenovali svou knížku o Cejlonu Miroslav Zikmund a kamarádi Petr Horký s Mirkem Náplavou. Já s tak dlouhým životem raději nepočítám, tak hledím, abych si své cestovatelské plány plnil bezodkladně. Právě jsem se po více než deseti letech vrátil na Cejlon, který však po definitivním odchodu anglických kolonistů nazývají místní Srí Lanka. Sinhálské pojmenování lze přeložit jako nádherný ostrov. A proč ne? Ostrov patří rozhodně k těm, které se mohou pochlubit mimořádnou geologickou stavbou, malebně hornatým profilem, tajemnou historií i solidní přítomností. Kdysi druhá nejbohatší (po Japonsku) země Asie sice po socialistických experimentech hodně ze svého lesku ztratila, ale hlady zatím rozhodně netrpí. Tím méně já. Návštěvy starých známých i nových míst prokládám kulinářskými „kari orgiemi“. Speciality bývají doplněny nepopsatelnými ingrediencemi, po kterých tečou slzy, zastavuje se dech a potí se hlava. Jedno z vyobrazení Buddha je s plameny na hlavě. Říká se tomu osvícení, ale je to opravdu osvícení? Občas cítím plameny na hlavě i já, ale v těch chvílích u mě dochází spíše k zatemnění. Právě se mně trochu vyjasnilo, tak Vás pozvu na malý výlet po ostrově ve tvaru kapky.

První kapkou v budoucím vodopádu nechtj je krátké představení Kolomba. Asi dvoumilionové hlavní město, které se táhne téměř 70 km po západním pobřeží, je všechno, jen ne malebné asijské město. Při mojí první návštěvě jsem právě zde utrpěl nezapomenutelný kulturní šok. Velmi otřesně na mě, tehdy nezkušeného cestovatelského zelenáče, zapůsobila všudypřítomná nečistota a bída. Šokující kolorit doplňovali bizarní nadháněči, žebráci, loudilové a podvodníci všeho druhu. Dnes je zejména znát přítomnost nadnárodních značek (neuvěřitelná je záplava agresivní nabídky na služby mobilních operátorů), sociální rozdíly se pravděpodobně ještě prohloubily a s podvodníky už to umím, takže se jejich fíntami docela bavím. V chaotickém velkoměstě je stále cítit obavy z možného konfliktu. Bombami poničená čtvrt' Fort je připomínkou mnohaletých etnických bojů mezi vládními, tedy sinhálskými jednotkami a tamilskými separatisty ze severu ostrova. Pár hodin před mým přistáním se na jih do Kolomba vydali poslední kamikadze a těsně před dobrovolnou smrtí možná věnovali vzpomínku i zemi, ze které jsem přicestoval já. Krvelační Tamilští tygři byli totiž do tohoto útoku jedinou neoficiální armádou světa, která měla bojová letadla – v džungli upravená letadélka československé výroby značky „Zlin“! Provládní noviny píšj, že poslední už jim sestřelili a tím budou muset nenávidění tygři konat své jižní výpady pěkně po svých. Zase se tedy o naší malé zemi někde ve světě píše. I když nevím, jak separatisté naše letouny získali, zmocňuje se mě smutek, že několik posledních politických reprezentací v Česku nedokázalo vrátit naši kdysi hrdou zemi zpět na mapu západního světa. Spíš jsme u každého druhého průšvihy. Jak si tak sním, mívám stovky omšelých koloniálních budov a polorozpadlých objektů z doby socialistických vlád. Mezi tisíci mohutných reklam (nejčastěji billboardy oslavují statečné bojovníky a jejich generály z profesionální armády státu!) občas kroutím hlavou nad nabídkou falešných džín, rolexek či tričky s Mickeym Mousem. Dusím se prachem (ještě stále trvá „suchá sezona“) a smogem ze staříčkových busů a tuktuků (říkší nebo motorových tříkolek). Chaotickou a životu nebezpečnou dopravu na Srí Lance si nedovede našinec vůbec, ale vůbec představit!

Ze zneklidňujícího hlučného a pálivého zmatku stoupají mé oči – pěkně patro po patru – až k vrcholům dvojice mrakodrapů. Poněkud nešťastně se jmenují – World Trade Center! Doufáme tedy, že strakatým šelmám už „Zlíny“ skutečně došly.

Přikápnu něco skromných informací o všudypřítomné ájurvédě, v sanskrtu „vědě života“. Jde o starodávný mechanismus péče o zdraví, který pochází z Indie a právě odsud z Cejlonu. Základy léčitelství prý předal potomkům sám Brahma – nejvyšší hinduistické božstvo. Byly hojně praktikovány již v druhém tisíciletí před Kristem.

Podle ájurvědy je naše tělo složeno z pěti stavebních elementů. Jsou jimi éter, vzduch, oheň, voda a země. Nemoc je chápána jako disproporce mezi těmito vlivy. Neléčí se tedy jako v západní medicíně jeden problém, ale snahou je vrátit tělu potřebnou rovnováhu. Zájemcům ze Západu je nabízena takzvaná „soft“ terapie. Je podobná našim wellness programům a sestává z jógy, masáží, bylinných koupelí, parních lázní a vyvážené stravy s důrazem na bylinné ingredience. Nezapomíná se na zklidňující meditace.

Ty potřebují zejména ti odhodlanější, kteří po konzultaci přijmou individuální léčebný program. Může sestávat z vysazení alkoholu, terapeutického zvracení, užívání projimadel, léčebných klystýrů, čištění krve a proplachování nosních dutin. Nechutné praktiky mohou být zpestřeny ožehováním a příkládáním pijavice. Obdivovatelé ájurvědy nechtějí mně laskavě prominou poněkud bulvární popis tradičního božského léčení.

Další kapku bych rád věnoval nezapomenutelnému místu, kdysi velkolepé pevnosti Sigiriya. Památka světového dědictví leží již 1500 let na vrcholu dvoustetmetrové červenookrové hory, která svou barvou i osamocením připomíná australský kopec Uluru. Při cestě na vrchol jsem si všiml množství jeskyní, které už po generace slouží jako útulky i modlitebny buddhistických mnichů. Z vrcholu se nabízí skvělé panoramatické výhledy. Konečně jsem zde nafotil solidnější záběry, ty minulé se nevyvedly. Spálený od žhnoucího slunce jsem rozvázně sestoupil k úpatí magické hory a vydal se vstříc dalším objevům.

Nedáte si kapku čaje? Navštívit Srí Lanku, nezajet na několik dní do hornatého vnitrozemí a neochutnat přímo u zdroje voňavé zlato, to by byla škoda. Právě tady je k vidění jeden ze symbolů ostrova – vysokohorské plantáže čaje. V ranních mlžných oparech, v poledním slunci i v podvečerní narůžovělé náladě, vždy je to nezapomenutelný zážitek. Člověk v této oblasti si od nepaměti přizpůsoboval přírodu ke svým potřebám. V případě rýžových polí a čajových plantáží to dělal nesmírně libivě, řekl bych spíš umělecky. Vyšlechtěné stálezelené čajové keříky *Camellia sinensis* tvoří v malebné kopcovité krajině neuvěřitelně krásné koberece.

Čaj na Cejlon dovezl v 19. století skotský plantážník a hned bylo jasné, že místní klima je pro tuto rostlinu velmi příznivé. Čaj ze Srí Lanky se dělí na tři typy podle nadmořské výšky. Na export jde téměř výhradně čaj černý a poznáte jej, že na obalu má značku Ceylon Tea Board s vyobrazením lvička.

Je ještě mnoho a mnoho kapek, které by stály za představení. Dohromady by vytvořily neopakovatelnou řeku s množstvím meandrů a mnohobarevných efektů. Zlatý chrám a jeskynní poklady v Dambulle, sloní sirotčinec v Pinnawele, královské město Polonnaruwa, Anuradhapura, zahrady koření v okolí Matale, světoznámý chrám v Kandy či pláže na jihozápadě ostrova. Mě však opět nejvíce zaujali místní lidé. Pomínu-li množství otravných přítelíčků a nabízečů všeho, tak ostatní jsou většinou milí, přátelští a usměvaví domorodci. Mezi nimi vynikají zejména buddhističtí mniši, kteří patří se zářivě oranžovými pláště neodmyslitelně po staletí k ostrovu ve tvaru třípytlivé kapky. Mohu doporučit.

Značka Merrell a Jiří Kolbaba mají jedno společné: obdiv ke krásám naší planety a toulavé boty. Nyní Merrell Jiřího Kolbabu doprovází doslova na každém kroku: stal se totiž dodavatelem obutí i oblečení tohoto vášnivého cestovatele. Ale pozor, zajímají nás i Vaše vlastní dobrodružství!

SOUTĚŽTE S MERRELLEM O DVĚ ZPÁTEČNÍ LETENKY DO LONDÝNA!

Pošlete fotografii z vašich cest, kterou odborně posoudí Jiří Kolbaba.
Nejzajímavější fotka vyhrává!

facebook www.facebook.com/merrell-cz

Více informací na facebooku a www.merrell.cz

MERRELL

Autor textu a fotografií: Jiří Kolbaba

www.merrell.cz